

Sygn. akt IX Ka 320/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - IX Wydział Karny - Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący - SSO Barbara Plewińska

Sędziowie - SSO Aleksandra Nowicka

- SSO Andrzej Walenta (spr.)

Protokolant - st. sek. sąd. Anna Ryłow

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu ***Grażyny Roszkowskiej,***

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2013r.,

sprawy ***M. K.*** oskarżonego o przestępstwo z art. 288§1 kk i sprawy ***H. S.*** oskarżonego o przestępstwa z art. 18§ 1 kk w zw. z art. 288§1 kk, art. 284§2 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego Toruń Centrum - Zachód w Toruniu od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 15 marca 2013r., sygn. akt IIK 212/10

I. ***utrzymuje w mocy*** zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. ***zasądza*** od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) na rzecz M. K. i H. S. kwoty ***po*** 420zł. (czterysta dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu poniesionych wydatków, to jest poniesionych kosztów obrony udzielonej M. K. i H. S. w postępowaniu odwoławczym.

III. ***kosztami procesu*** za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IXKa 320/13

UZASADNIENIE

M. K. został oskarżony o to, że:

w okresie od października do listopada 2006 roku w T. przy ul. (...) dokonał uszkodzenia wózka spalinowego w ten sposób, że celowo wyrwał z niego instalację elektryczną powodując straty w kwocie 1.000zł. na szkodę (...) Sp. z o.o.

- tj. o czyn z art. 288§1 kk;

H. S. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od października do listopada 2006 roku w T. przy ul. (...) będąc prezesem firmy (...) Sp. z o.o., wykorzystując służbowe uzależnienie od siebie, polecił pracownikowi M. K. wykonanie czynu zabronionego w postaci celowego uszkodzenia wózka spalinowego co ten skutecznie uczynił powodując straty w kwocie 1.000zł. na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. -

• ***tj. o czyn z art. 18§1 kk w zw. z art. 288§1 kk;***

II. w listopadzie 2006 roku w T. przy ul. (...) będąc prezesem firmy (...)Sp. z o.o. dokonał przywłaszczenia powierzonego mu wózka widłowego unoszącego (...) o wartości 1.380zł. na szkodę w/w firmy -

- **tj. o czyn z art. 284§2 kk;**

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 15 marca 2013r. (sygn. akt IIK 212/10) uniewinnił oskarżonych M. K. i H. S. od popełnienia zarzucanych im czynów, oddalając powództwo cywilne oraz obciążając kosztami sądowymi Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku apelację wniósł prokurator zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonych M. K. i H. S..

Wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na bezkrytycznym uznaniu za wiarygodne wyjaśnień H. S. złożonych przed sądem, co skutkowało uniewinnieniem oskarżonych od popełnienia zarzucanych im czynów, mimo, że zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności zeznania świadków R. F. i N. H. oraz uzupełniające je wyjaśnienia M. K., z których wynika, że to H. S. nakazał M. K. uszkodzenie wózka widłowego oraz przywłaszczył wózek widłowy tzw. paleciak, działając na szkodę firmy (...) sp. z o.o., prowadzą do wniosku, że obaj oskarżeni dopuścili się zarzucanych im czynów.

W związku z powyższym zarzutem prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się oczywiście bezzasadna.

Twierdzenia prokuratora nie przekonały by ocena dowodów dokonana przez sąd I instancji była dowolna a wynikające z niej ustalenia faktyczne stanowiące podstawę zaskarżonego wyroku błędne. Skarżący poza polemicznymi twierdzeniami o jednostronnej i dowolnej ocenie materiału dowodowego oraz niezasadnie wytykając sądowi meriti niewłaściwą ocenę wyjaśnień H. S. i M. K., nie przedstawił przekonującej argumentacji mogącej świadczyć o popełnionych w tym zakresie przez sąd I instancji błędach, a w szczególności o naruszeniu reguł oceny dowodów.

Przypomnieć należy, że ustalenia faktyczne mogą być skutecznie zakwestionowane, a ich poprawność zdyskwalifikowana, wtedy dopiero, gdyby w procedurze dochodzenia do nich sąd uchybił dyrektywom art. 7 kpk, pominął istotne w sprawie dowody lub oparł się na dowodach na rozprawie nieujawnionych, sporządził uzasadnienie niezrozumiałe, nadmiernie lapidarne, wewnętrznie sprzeczne bądź sprzeczne z regułami logicznego rozumowania, wyłączające możliwość merytorycznej kontroli odwoławczej. Tego rodzaju uchybień i o takim stopniu aby rodziły one wątpliwości co do trafności zaskarżonego wyroku prokurator nie wykazał i nie stwierdził ich także z urzędu sąd odwoławczy. Uchybienie zasadzie swobodnej oceny dowodów nie może być argumentowane jedynie własną subiektywną oceną niektórych tylko faktów, okoliczności lub dowodów bez racjonalnego uargumentowania takiego przekonania a do takiej kategorii należą wywody apelacji.

Sąd odwoławczy podziela w całości stanowisko sądu I instancji, które legło u podstaw wydania zaskarżonego wyroku, mianowicie, że zebrane w sprawie dowody - z uwagi na występujące między nimi sprzeczności, niejasności i niedokładności zasygnalizowane i przeanalizowane w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku - nie były wystarczające do przypisania oskarżonym winy w zakresie uszkodzenia wózka widłowego. Nie sposób więc w oparciu o dostępne dowody w sposób pewny ustalić kto, kiedy, w jaki sposób i w jakich okolicznościach uszkodził wózek widłowy. Sąd meriti wyjaśnił przy tym logicznie i wyczerpująco z jakich powodów wyjaśnienia M. K., który przyznał się do uszkodzenia wózka widłowego podając, że uczynił to na wyraźne polecenie H. S., nie są przekonujące. Nadto Sąd Rejonowy wykazał dłaczego zeznania R. F. i N. H. nie stanowiły dostatecznej podstawy by przypisać oskarżonym winę w zakresie tego czynu. Szereg przypuszczeń i domysłów dostrzegalnych w relacjach świadków oraz nieścisłości i niedokładności pojawiające się wówczas gdy świadkowie opisywali zdarzenia bądź prezentowali określone fakty luźno

łącząc je z osobami oskarżonych, nie pozwalają na czynienie na ich podstawie nie budzących wątpliwości ustaleń odnośnie winy oskarżonych w zakresie uszkodzenia wózka widłowego. Przeciwnie stanowisko prokuratora, który akcentując twierdzenia M. K. oraz R. F. i N. H. jest skrajnie polemiczne.

Brak jest też przekonujących dowodów by przyjąć, że oskarżony H. S. przywłaszczył opisany w postawionym mu zarzucie wózek widłowy. Sąd Rejonowy wnikliwie analizując zebrane w sprawie dowody trafnie uznał, że żaden z nich nie stanowi dostatecznej podstawy do uznania, że H. S. przywłaszczył wózek widłowy na szkodę firmy (...) sp. z o.o. Zeznania R. F. i N. H., które jako jedyne miały potwierdzać winę oskarżonego były zbyt niedokładne i mało precyzyjne by móc w oparciu o nie przypisać oskarżonemu popełnienie tego czynu. Innych zaś dowodów nie było. Wprawdzie oskarżony w okresie objętym zarzutem miał w użytkowaniu swojej firmy (...) wózek widłowy typu paleciak, jednakże nie ma żadnego dowodu na to, że był to właśnie wózek, który zniknął z firmy pokrzywdzonego. Żaden z przesłuchanych w sprawie świadków nie rozpoznał wózka. Żaden też nie podawał okoliczności w jakich wózek zniknął z siedziby pokrzywdzonego. Wreszcie żaden z pracowników D. nie widział by oskarżony zabierał i wywoził sprzęt. Poza tym, jak wychwycił sąd meriti, paleciak, który zniknął z firmy (...) nie byłby przydatny oskarżonemu gdyż nie miał zastosowania w produkcji prowadzonej w ramach (...) z uwagi na inne cechy produkowanego towaru, co wynika nie tylko z wyjaśnień H. S. ale i z zeznań K. J. i R. W., którzy potwierdzili, że oskarżony posługiwał się w swojej firmie wózkiem dużo mniejszym niż paleciak należący do D..

Wątpliwości więc pojawiające się na tle zeznań R. F. i N. H. oraz wyjaśnień oskarżonego, na które zwrócił uwagę sąd meriti, a których nie można było usunąć w drodze swobodnej oceny dowodów oraz brak ewentualnego motywu do przywłaszczenia przez H. S. wózka widłowego, wykluczały możliwość przypisania oskarżonemu popełnienia czynu z art. 284§2 kk, stąd też nie sposób odmówić słuszności decyzji o jego uniewinnieniu.

Nie znajdując zatem podstaw do uwzględnienia apelacji prokuratora, sąd odwoławczy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy uznając wniesioną w sprawie apelację za oczywiście bezzasadną. W sprawie nie wystąpiły też żadne uchybienia mogące stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze będące podstawą do uchylecia bądź zmiany wyroku z urzędu.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono po myśli art. 636§1 kpk obciążając nimi Skarb Państwa.